

2³/₄ Mill., men man har fra Mindretallets Side lagt nogen Vægt paa, ikke at stramme sine Fordringer ud over, hvad der sidst var Folketingets Standpunkt i denne Sag, ud over de 3 Mill. Kr., som man har angivet som Maksimum. Man har ganske vist forudsat, at et Skib af denne Type nu, ligesom tidligere, i Virkeligheden kan bygges for 2³/₄ Mill., men man har villet give Administrationen denne Ramme at bevæge sig inden for, ligesom tidligere. Jeg skal tilføje, at der med Forslaget, ligesom tidligere, er ment, at vi saa lidt som mulig ønske at blande os i tekniske Detailler og derfor stille Administrationen frit, hvis den vil bygge mindre Sømateriel indtil det Beløb, der her er Tale om, 3 Mill. Kr., men Meningen med vort Forslag og det, som har været Genstand for Forhandlinger i Finansudvalget, var ganske vist et Skib af „Skjold“-Typen. Det tør paa ingen Maade paastaas, at dette Skib skulde være ubrugeligt for os og ikke egnet for vort Forsvar. Det er indrømmet af Ministeren under Forhandlingerne, den Gang denne Skibstype blev gennemført i Samlingen 1892—93, at det er et for vort rent defensivt Forsvar, som er det eneste, vi bør have, for Kystforsvaret brugeligt Skib. Den ærede Minister brugte det Udtryk derom: „Dette Skib, som vil være temmelig stærkt defensivt, fordi det har svære Kanoner, vil være et overmaade godt Skib i og for sig.“ Den ærede Minister sagde senere hen: „Skibet er til sit Brug, nemlig til Kystforsvar, i det hele taget et godt Skib.“ Her have vi Udtalelser fra den øverste sagkyndige Autoritet om dette Skibs Brugbarhed, og jeg tror, at vi godt kunne staa paa det. Vel er jeg forberedt paa, at den ærede Minister her i Tinget som i Udvalget vil forklare os, at det andet Skib er unægtelig meget bedre, men det samme have tidligere Marineministre, hvilket in casu vil sige det samme som den nuværende Marineminister, udtalt for tidligere Folketing. Naturligvis ere vi ikke blinde for, at gaar man ind paa det meget større Skib, faar man et bedre Skib. Men Spørgsmaalet er kun, hvad vor finansielle Evne tillader, og her skal jeg nu komme lidt nærmere ind paa, hvad der formentlig har været Folketingets Grund til gennem de 20 Aar uvægerlig og med Held at indtage det Standpunkt, jeg her har betegnet. Det har været den, at Folketinget har været hange for, at vi efterhånden skulde komme til at gaa op i Skibstype. Jeg indrømmer, at den Type, som er foreslaaet her i Aar, er et ret beskedent Forsøg paa at faa Tinget til at gaa op efter.

Det er ikke Helgolandstypen, men en betydelig mindre Type. Jeg vil dog advare ærede Medlemmer imod at lægge en alt for stor Vægt paa disse 3³/₄ Mill. Kr., som Ministeren er gaaet ned til fra de 4 Mill., thi vi have jo ved det sidste store Bansenstik, som er blevet bygget, „Svar Høitfeldt“, set, hvor betydeligt saadanne Beløb kunne blive overstredne. Det skal jeg imidlertid lade staa ved sit Værd. Men naar altjaa Folketinget har staaet paa den mindre Type fremfor paa den større, har det først og fremmest været, fordi man har været hange for efterhånden at komme til at gaa op i Skibstype og derved komme ind paa en Form for Skibe, som formentlig mindre egne sig saa vel for vor finansielle Evne som for det rent defensivt Forsvar, som bør være det eneste, man her i Landet bør tage Sigte paa. Vi have ment, at vi burde holde vort Søforsvar inden for saa smaa og beskudne Grænser som muligt, medens vi dog ligesom Flertallet holde paa, at vi bør have et Søforsvar, og i saa Henseende staa vi paa et andet Standpunkt end det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds (Klausen). Det lød nu ret beroligende, hvad den ærede Ordfører sagde, at det finansielt er akkurat det samme, for vi komme ikke ud over de 1,200,000 Kr. — sagde den ærede Ordfører — enten vi gaa til den større eller den mindre Type. Men deri er jeg fuldkommen uenig med den ærede Ordfører, og jeg mener, at Fortidens Erfaringer der give mig Ret. Disse 1,200,000 Kr. ere dog ikke slaagede fast ved Lov, de ere ikke slaagede saadan fast, at de kunne betragtes som noget til alle Tider uvægerlig fastslaaet. Jeg mener, at der kunde komme Tider, da Marinen er saa vel forsynet, at vi kunde have Lov til at gaa under de 1,200,000 Kr. Erfaringen fra Fortiden viser paa den anden Side, at man ikke saa sjældent har overstredet de 1,200,000 Kr., og Erfaringen viser netop, at naar man har overstredet dette Beløb, have saadanne Overstridelser været ganske særlig stærke paa de Tider, da man har haft de største Skibe under Bygning. Sa, den højtærede Minister ryster paa Hovedet, men jeg skal bevise dette med Tal, og det er jo ogsaa en aldeles klar Ting, at naar man har de store Skibe under Bygning, gaar den nævnte Sum, de 1,200,000 Kroner, saa udelukkende til dem, at Manglerne ved det mindre Materiel derved forøges saa betydelig, at Fristelsen til at supplere dem paa § 26 ligger nær. Det er ogsaa det, man i temmelig stort Omfang har gjort. Jeg viljer ikke denne Praksis, men jeg konstaterer et rent historisk Faktum. Da